

Επίσημη εγκατάσταση νέας αδελφότητας στην Ιερά Μονή Ασωμάτων και επαναλειτουργία ένα αιώνα μετά την ερήμωση της

/ [Ιερές Μονές](#)

Με λαμπρότητα και αναστάσιμη χαρά εορτάστηκε την Κυριακή 12 Μαΐου, η 17η επέτειος των μικρών Εγκαινίων του κεντρικού μοναστηριακού ναού (Καθολικό) και παράλληλα έγινε η επίσημη εγκατάσταση την νέας αδελφότητας της Ι. Μονής.

Το εσπέρας του Σαββάτου 11 Μαΐου τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός απο τον Ηγούμενο της Ι. Μονής Αγίου Πνεύματος Κισσού, π. Βαρθολομαίο Ξερουδάκη ενώ την κυριώνυμο ημέρα τελέστηκε ο Όρθρος και η πανηγυρική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Προδρόμου, συνευχομένου απο του Ιερού Βήματος του επιχωρίου Επισκόπου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ειρηναίου, συλλειτουργούντων του Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μητροπολεως π. Αθανασίου Καραχάλιου, του Αρχιερατικού Επιτρόπου Αμαρίου π. Γεωργίου Καναβά

και άλλων κληρικών και συμπροσευχομένων των κληρικών της Αρχιερατικής Περιφέρειας Αμαρίου. Το αναλόγιο διακόνησαν οι αδελφές της Ι. Μονής παρουσία της Καθηγουμένης της Ι. Μονής Σωτήρος Χριστού Κουμπέ Ρεθύμνου, Γερόντισσας Μαριάμ και αδελφών της αυτής μονής.

Μετά το πέρας της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας τον λόγο πήρε ο Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ.κ. Ειρηναίος και με πολύ συγκίνηση για το ιστορικό γεγονός της επαναλειτουργίας της Ι. Μονής μετά την παρέλευση σχεδόν ενός αιώνας ανέφερε:

«Όταν ποιήσετε πάντα τά διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμέν, ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν»(Λουκά 17,10).

Όταν κάμετε ὅλα ὅσα σᾶς διέταξε ὁ Θεός, νά λέγετε ὅτι εἴμεθα ἄχρηστοι δοῦλοι,

διότι ἔχομε χρέος καί ἐκάμαμε , τίποτε δέ τό ἔκτακτο καί ἐξαιρετικό.

Ἐπρεπε καί ἐγώ, ἐρχόμενος στό χῶρο αὐτό τῆς Ἐκκλησίας, πού δημιουργήθηκε πρὶν πολλούς αἰῶνες νά μεριμνήσω νά ἀποκατασταθεῖ ἔστω καί λίγο ἡ αἵγλη τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς αὐτῆς πού στάθηκε ἀνά τούς αἰῶνες δίπλα στό Λαό μας, ἰδιαίτερα σέ δύσκολες ἐποχές γιά τήν Πατρίδα μας καί πού προσέφερε πολλά λειτουργώντας ὡς διδακτήριο, ὡς σχολεῖο καί ὡς τόπος προσευχῆς, πνευματικῆς ἀνατάσεως καί στηρίξεως τῶν πονεμένων καί κατατρεγμένων προγόνων μας.

Ἀγαπητοί μου:

Ἐρχόμενος, μετὰ τό τέλος τοῦ πρώτου χρόνου τῆς Ἀρχιερατείας μου, ἐζήτησα νά ἐπισκεφθῶ τόν Ἱερό Ναό τῶν Ἀρχαγγέλων γιά νά προσκυνήσω, ὅμως μέ λύπη μου εἶδα ὅτι ἦταν φραγμένος μέ συρματοπλεγμα καί λουκέτο καί δέν κατόρθωσα νά προσκυνήσω.

Ἀπαίτησα νά ἀπομακρυνθεῖ τό χοιροστάσιο πού βρισκόταν σέ ἀπόσταση 10 μέτρων ἀπό τό Ἱερό Βῆμα τοῦ Ναοῦ, πράγμα πού ἔγινε καί γενικά ἀρχίσαμε μέ πολύ διάθεση προσπάθεια καθαρισμοῦ καί εὐπρεπισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ζητώντας καί βοήθεια ἀπό τούς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας Ἀμαρίου καθῶς χρειαζόταν ἀρκετά ἐργατικά χέρια. Μετὰ ἀπό χρόνια ζήτησα ἀπό ἐπίσημα πρόσωπα τοῦ Τόπου μας νά συζητήσουμε γιά τό μέλλον τῆς Μονῆς καί μέ πολλές δυσκολίες τελικά ἀνακαινίσθηκε ὁ Ναός ὅπως εἶναι σήμερα. Παράλληλα κάναμε προσπάθειες νά ἀνακαινισθεῖ ἡ Νότια Πτέρυγα καί προχωρήσαμε ἀρκετά στό ἔργο αὐτό.

Θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω τόν π. Ἐμμανουήλ Διαμαντάκη στόν ὁποῖο ἀναθέσαμε ἐδῶ καί χρόνια τήν φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί μέ αὐτόν πρωτεργάτη ἐφθάσαμε στή σημερινή ἡμέρα. Νά εὐχαριστήσω ἐπίσης ὅλους ὅσους αὐτά τά χρόνια καί ἰδιαίτερα τόν τελευταῖο χρόνο βοήθησαν καί βοηθοῦν στήν ἀνακαίνιση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο».

Έπειτα τον λόγο πήρε ο Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Εμμανουήλ Διαμαντάκης, Πρόεδρος της Μοναστηριακής Επιτροπής και Εφημέριος την Μονής λέγοντας τα παρακάτω:

«Εάν ονομάσωμεν την Μονή Ασωμάτων ακρόπολιν του Αμαρίου, ή Καπιτώλιον ή Πρυτανείον, ή Αγία Σοφία ή Δελφούς η Μέγα Σπήλαιον η οιονδήποτε Εθνικόν Κέντρον ή Πεδεμόντιον των Ιταλών, δεν θα αστοχήσωμεν».

Με αυτά τα λόγια κατέκλειε την ιστορική καταγραφή του ο λόγιος εκπαιδευτικός Εμμανουήλ Γενεράλης, το έτος 1942 όχι τόσο με διάθεση υπερβολής αλλά με πόνο ψυχής βλέποντας το άλλοτε πνευματικό και ιστορικό κέντρο των αμαριωτών έρημο και βουβό.

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχη μας, Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ.κ.

Ειρηναίε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ.κ. Πρόδρομε, Πρόεδρε του Οργανισμού Διοίκησης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Ρεθύμνης.

Σεβαστοί Πατέρες,

Σεβαστή Γερόντισσα Μαριάμ, Καθηγουμένη της Ι. Μονής Σωτήρος Χριστού Ρεθύμνου, Σεβαστές Αδελφές,

Κύριε Βουλευτά,

Κυρία Αντιπεριφερειάρχης,

Κύριε Δήμαρχε,

Κύριοι Αντιδήμαρχοι,

Κύριοι Περιφερειακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι,

Κύριε Διευθυντά της Διεύθυνσης Αστυνομίας Ρεθύμνου,

Αγαπητοί Αδελφοί,

Μέσα στην αναστάσιμη περίοδο της Λαμπρής, λαμπρή είναι και τούτη η ημέρα του Αντίπασχα. Διπλή Ανάσταση εορτάζουμε εφέτος σε τούτο το ιστορικό και παλαίφατο μοναστήρι. Μας αξίωσε ο Θεός μαζί με την ένδοξη Ανάσταση Του να συνεορτάζουμε και την νεκρανάσταση τούτου του προμαχώνα της πίστεως μας. Η περιώνυμη Ιερά Μονή των Ασωμάτων ξεκινά την ύπαρξη της την περίοδο των μεσοβυζαντινών χρόνων, περί τον 10ο αιώνα. Καταστράφηκε ολοσχερώς και αναγεννήθηκε μέσα από την τέφρα της αρκετές φορές τόσο κατά την διάρκεια της ενετοκρατίας όσο και καί κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας.

Εργαστήριο Αγίων ανδρών, ιερομαρτύρων και μαρτύρων της ελευθερίας. Εξέθρεψε μεγάλες και σπουδαίες προσωπικότητες οι οποίες συνέβαλαν στην ανάπτυξη των γραμμάτων και των τεχνών ενώ έδωσε το ηχηρό της παρών στους αγώνες για την προστασία των χριστιανών από τους κατακτητές και γενικότερα για την αποτίναξη του ζυγού των κατά καιρούς κατακτητών. Με φιλοπρόοδο πνεύμα, όταν της ζητήθηκε, παρέδωσε όλη την περιουσία της, με μια μόνο απόφαση, στο ελληνικό κράτος προκειμένου να ιδρυθεί και να λειτουργήσει στους χώρους της η ονομαστή Γεωργική Σχολή των Ασωμάτων. Έτσι, η βαθμιαία παρακμή της Μονής με την παράλληλη ακμή της Γεωργικής Σχολής οδήγησαν στη λήθη ακόμη και της ιστορικής παρουσίας της πρώτης. Αποτέλεσμα όλων τούτων ήταν η άλλοτε ακμάζουσα Μονή των Ασωμάτων να παραμένει ως Μονή μόνο στην σκέψη του Θεού αφού οι άνθρωποι χρόνο με το χρόνο ξέχασαν η αγνοούσαν παντελώς την ύπαρξη της. Η ιστορία της Μονής είναι τόσο πλούσια σε κάθε πτυχή της που δεν είναι δυνατόν να εξαντληθεί σε μια ομιλία. Στόχος μας ήταν και είναι η επιστημονική καταγραφή και ανάδειξη της έτσι ώστε να μπορεί να γίνει κτήμα κάθενος που επιδεικνύει αυτό το ενδιαφέρον. Θα ήθελα η σημερινή μου αναφορά να μην περιλαμβάνει το ένδοξο παρελθόν της Μονής αλλά να επικεντρωθεί στην πολύχρονη και επίπονη προσπάθεια για την επαναλειτουργία της, με τρείς χρονολογίες που ο ιστορικός του μέλλοντος θα τις χαρακτηρίσει ως ορόσημα ή ως

ιστορικούς σταθμούς προς την πορεία αυτή.

Έτος 1990.

Το έτος αυτό η Εκκλησία της Κρήτης, χάριτι Θεού, εκλέγει και ενθρονίζει στον ιστορικό θρόνο της Ιεράς Μητροπολέως μας τον Επίσκοπο μας κ.κ. Ειρηναίο. Φιλόθεος, φιλάγιος, φιλομόναχος, φιλακόλουθος, φιλόπονος, αεικίνητος και Ειρηναίος, της ειρήνης επώνυμος, αλλά και αμετακίνητος μπροστά στο πνευματικό συμφέρον της Εκκλησίας. Ηγούμενος για αρκετά χρόνια στο ιστορικό μοναστήρι της Παναγίας της Γωνιάς Κολυμβαρίου γνωρίζει καλά την συμβολή των μοναστικών κέντρων στην πνευματική ανάπτυξη του λογικού ποιμνίου. Έτσι, για πρώτη φορά μετά από την μεταφορά της έδρας της Επισκοπής Λάμπης και Σφακίων, από τη Μονή Ασωμάτων στο Σπήλι, το έτος 1936, επισκοπικά χείλη θα εκφράσουν δημόσια την επιθυμία τους αλλά και την σταθερή απόφαση τους, να πράξουν ότι είναι δυνατόν, προκειμένου να τεθεί σε λειτουργία η Μονή των Ασωμάτων. Σύμμαχοι από την πρώτη στιγμή, οι Ιερείς της Επαρχίας Αμαρίου, με μια ενότητα αρραγή, μια αμοιβαία αντίδοση σεβασμού και αγάπης ομονοούν με τον Επίσκοπο τους και με ένα πρωτόγνωρο ενθουσιασμό προχωρούν σε όλα τα θέματα και ιδιαίτερα στο θέμα που αποτελούσε τον καημό της περιοχής, την έρημη Μονή των Ασωμάτων. Αρχικά, τον καιρό αυτό καθιερώνεται η σημερινή ημέρα του Αντίπασχα ή της ψηλαφήσεως και την σωτήριας ομολογίας του Αγίου Αποστόλου Θωμά, ως σύναξη όλων των Ιερέων του Αμαρίου προκειμένου να τελέσουν την Θεία Λειτουργία και να ακουστεί και εδώ, στο έρημο καθολικό της Μονής αυτής ο χαρμόσυνος

παιάνας της νίκης κατά του θανάτου «Χριστός Ανέστη». Έπειτα, ο Επίσκοπος προκαλεί συναντήσεις και προσκαλεί σε συζήτηση κρατικούς φορείς, εκπροσώπους των εμπλεκόμενων δημοσίων υπηρεσιών, αιρετούς της τοπικής αυτοδιοίκησης, επιφανή πρόσωπα της τοπικής κοινωνίας του Αμαρίου αλλά και των απόδημων αμαριωτών προκειμένου να κοινοποιήσει την επιθυμία και να αναζητήσει συνεργασίες και συνέργειες έτσι ώστε να αρχίσει η υλοποίηση του έργου. Η ύπαρξη ενός θολού τοπίου, περί το ιδιοκτησιακό καθεστώς, η λειτουργία στους χώρους αυτούς, του Ερευνητικού Σταθμού, αλλά και το μεγάλο μέτωπο των εκκλησιαστικών έργων που ο Επίσκοπος μας υλοποιεί σε κάθε γωνιά της εκκλησιαστικής του Επαρχίας δεν επιτρέπουν μεγάλη πρόοδο την πρώτη εκείνη περίοδο.

Έτος 2007.

Μια δεύτερη χρονολογία ορόσημο στην επαναλειτουργία της Μονής θα καταστεί το έτος αυτό. Η άψογη συνεργασία της Ι. Μητροπόλεως μας με την καθ' ύλην αρμόδια υπηρεσία για τα μνημεία, 28η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων με της οδηγίες του τότε Προϊσταμένου της κ. Μιχαήλ Ανδριανάκη, πλαισιούμενου από τους εκλεκτούς συνεργάτες του θα γίνουν η αιτία την αναστήλωσης, με

υποδειγματικό τρόπο, του Καθολικού της Μονής, του ναού των Παμμεγίστων Ταξιαρχών. Σε λίγο χρόνο θα γίνουν οι ανασκαφές, θα γίνουν εκταφές, οι αφαιρεθούν τα νεότερα του στοιχεία της ανακατασκευής του 20ου αιώνα, και ο ναός θα αποκαλύψει όλες τις ιστορικές φάσεις του επιβεβαιώνοντας κατά τον καλύτερο τρόπο τις ιστορικές πηγές που είχαμε στην διάθεση μας. Ο κ. Ανδριανάκης τότε θα δηλώσει ότι έγινε «η πρώτη φάση της ανάκτησης ενός χαμένου μνημείου». Από την ημέρα εκείνη και έπειτα ο ναός θα λειτουργείται κατά τα πρότυπα των ενοριακών ναών

συμβάλλοντας παράλληλα στο να γίνει συνείδηση ότι εδώ είναι η ξεχασμένη μονή Ασωμάτων. Το διάστημα αυτό ολοένα και περισσότεροι προσέρχονται συμμετέχοντας στις Θείες Λειτουργίες, στις Ιερές ακολουθίες αλλά και επιλέγουν τον όμορφο αυτό ναό προκειμένου να τελέσουν Ιερά Μυστήρια. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου γίνεται συνείδηση πια ότι ο χώρος αυτός αποτελούσε στο παρελθόν Ιερά Μονή και παράλληλα διαμορφώνεται ως καθολικό αίτημα ότι θα πρέπει να επανέλθει στη λειτουργία για την οποία δημιουργήθηκε. Παράλληλα, και πάλι με τη συνεργασία της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και με δαπάνες των Ενοριών και δωρεές που προέρχονταν από φυσικά πρόσωπα εκπονούνται μελέτες του μοναστηριακού συγκροτήματος, αδειοδοτούνται από το

Υπουργείο Πολιτισμού και φτάνουν στο στάδιο της ωρίμανσης προκειμένου να ενταχθούν σε κάποιο χρηματοδοτικό πρόγραμμα. Η Περιφέρεια Κρήτης σε συνεργασία με τον Δήμο Αμαρίου χρηματοδοτούν ήδη την νότια πτέρυγα της Μονής και τώρα βρισκόμαστε στο στάδιο που σε λίγους μήνες θα γίνει η έναρξη των εργασιών αποκατάστασης. Η κατεστραμμένη ολοσχερώς βόρεια πτέρυγα, που περιλαμβάνει τον κεντρικό πυλώνα της Μονής, αποτελεί μελέτη εγκεκριμένη σε όλα τα σημεία από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και αναμένει την χρηματοδότηση της.

Παράλληλα, με Απόφαση της Ιεράς Μητροπόλεως μας και με έγκριση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης γίνεται νόμος του Κράτους και αποτελεί πλέον η Μονή των Ασωμάτων Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου αφού το έτος 1900 είχε χαρακτηριστεί ως διαλυτέα και το 1935 ως διαλυτή. Συγκροτείται Μοναστηριακή Επιτροπή και από αυτήν

ασκείται πλέον η διοίκηση. Ταυτόχρονα με τις παραπάνω ενέργειες λύεται και ο γόρδιος δεσμός του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Η μονή Ασωμάτων σήμερα είναι ιδιοκτήτρια του οικοπέδου που βρίσκονται όλες οι κτιριακές εγκαταστάσεις έκτασης 27 στρεμμάτων ενώ το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προχώρησε, πριν ένα έτος, στην προς χρήση παραχώρηση της γη που του ζητήθηκε, έκτασης 112 στρεμμάτων.

Έτος 2023.

Η τρίτη χρονολογία ορόσημο στην επαναλειτουργία της Μονής είναι το έτος αυτό. Το Φεβρουάριο του περσινού έτους η σημερινή αδελφότητα αποτελούμενη από πέντε μοναχές επισκέπτονται το χώρο του μοναστηριού και εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους να κατοικήσουν σε αυτό. Η στέγαση όμως στέκεται εμπόδιο στην υλοποίηση της επιθυμίας αυτής. Η Ι. Μητρόπολη μας ζήτησε από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, φορέα που διαχειρίζεται τον υφιστάμενο Ερευνητικό Σταθμό, την συστέγαση σε παρακείμενο από το μοναστηριακό κτιριακό συγκρότημα κτίσμα, που μέχρι τότε στέγαζε την διοίκηση του Σταθμού. Ο Φορέας αυτός σε ελάχιστο χρόνο, ασυνήθιστο για την ελληνική γραφειοκρατία, προέβη στις απαραίτητες αποφάσεις παραχώρησης. Έτσι ξεκινά ένας αγώνας συντήρησης του κτιρίου με δαπάνες των ενοριτών όλων των Ενοριών της Αρχιερατικής Περιφέρειας Αμαρίου, Εκκλησιαστικών και Δημοσίων φορέων, της Περιφέρειας Κρήτης, του Δήμου Αμαρίου και ενός πλήθους φυσικών προσώπων που έσπευσαν να συμβάλλουν στο έργο αυτό. Στο χώρο αυτό θα στεγάζεται προσωρινά η νέα αδελφότητα της Μονής, τα εργαστήρια υφαντικής και αγιογραφίας, που αποτελούν και το εργόχειρο των μοναζουσών. Μετά την, συν Θεώ, ολοκλήρωση του μεγάλου κτηρίου (πρώην οικοτροφείου και εκπαιδευτηρίου) που αποτελεί τη νότια πτέρυγα της Μονής, οι μοναχές θα μεταφερθούν μόνιμα στο χώρο αυτό, ενώ το υφιστάμενο εκτός μονής κτίριο, θα αποτελεί τον ξενώνα της Μονής. Ημέρα δοξολογίας προς τον Τριαδικό Θεώ είναι η σημερινή διότι μας αξίωσε να ζούμε ιστορικές στιγμές, που πολλές γενιές Αμαριωτών στο παρελθόν επιθυμούσαν να ζήσουν. Ημέρα όμως και τιμής προς του Αγίους Αρχαγγέλους τ' Ουρανού που πολλές φορές, στην μακρόχρονη πορεία προς την επαναλειτουργία της Μονής Τους, μας έδειξαν ολοζώντανη την παρουσία και την προστασία Τους.

Τις ευγνώμονες ευχαριστίες της Μοναστηριακής Επιτροπής θα θέλαμε να καταθέσουμε σε όλους εκείνους που συνέβαλαν όλα αυτά τα χρόνια ώστε σήμερα να μπορούμε να μιλάμε για Ιερά Μονή Ασωμάτων. Πρωτίστως προς τα τίμια Μέλη της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης για την ομόφωνη απόφαση Τους για την επαναλειτουργία της Μονής. Προς Εσάς, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ.κ. Πρόδρομε για την μέριμνα σας για την αδελφότητα, το έτος που πέρασε, καθώς επίσης και την Ιερά Μονή Σωτήρος Χριστού Κουμπέ, ολόκληρη την αδελφότητα της, και ιδιαίτερα την Γερόντισσα Μαριάμ για την φιλοξενία, την θαλπωρή και όλες τις διευκολύνσεις που παρείχε το διάστημα της προετοιμασίας. Προς της Ελληνική Πολιτεία για την δοθείσα νομική υπόσταση, για την συνεργασία με τα εμπλεκόμενα Υπουργεία Πολιτισμού και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Προς την Περιφέρεια Κρήτης στα πρόσωπα

του

Περιφερειάρχη κ. Σταύρου Αρναουτάκη και της Αντιπεριφερειάρχη Ρεθύμνης κ. Μαρίας Λιονή. Προς τον πρώην βουλευτή κ. Ηλία Λαμπίρη για την καθοριστική συμβολή του στην

επίλυση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Προς τους Βουλευτές του Νομού μας, τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη και τον κ. Εμμανουήλ Χνάρη. Προς τους κατά καιρούς Δημάρχους της περιοχής και τα περί αυτούς μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων. Πρωτίστως, προς τον πρώην Δήμαρχο Συβρίτου κ. Μιχαήλ Πετρακάκη για την συμβολή του στο ξεκίνημα του έργου και την συμμετοχή του, ως Αντιπροέδρου της πρώτης Μοναστηριακής Επιτροπής που σχηματίστηκε. Προς τον πρώην Δήμαρχο Κουρητών και Αμαρίου κ. Στέφανο Σημαντήρα που εκτός όλων των άλλων διακόνησε το αναλόγιο της μονής μαζί με τον συνεργάτη της Μητροπόλεως μας κ. Γεώργιο Τζωρτζάκη και άλλους περιστασιακούς διακονητές, κρατώντας όλα αυτά τα χρόνια, ζωντανή την ελπίδα της επαναλειτουργίας. Ευχαριστίες πολλές προς τον σημερινό Δήμαρχο Αμαρίου κ. Παντελή Μουρτζανό, τους κατά καιρούς Αντιδημάρχους, το προσωπικό της Τεχνικής Υπηρεσίας και το λοιπό προσωπικό του Δήμου για την ιδιαίτερη μέριμνα και αγάπη που επιδεικνύουν για την ανάδειξη της Μονής. Ευχαριστίες προς όλους τους Ιερείς της Αρχιερατικής Περιφέρειας Αμαρίου για την ηθική και οικονομική τους συμβολή αλλά και την εθελοντική εργασία που προσέφεραν και συνεχίζουν εγκάρδια να προσφέρουν. Ευχαριστίες προς την Αρχαιολογική Υπηρεσία

Ρεθύμνου. Τους κατά καιρούς Προϊσταμένους της, τους Αρχαιολόγους, τους Συντηρητές και όλο το προσωπικό που με πολλή μεράκι εργάστηκαν και εργάζονται γι αυτή τη Μονή. Θερμές ευχαριστίες και προς τον Φορέα ΕΛΓΟ Δήμητρα στο πρόσωπο της κ. Σμαρώς Σωτηράκη. Ευχαριστίες και προς όλους τους τεχνίτες, τους εθελοντές που εργάστηκαν φιλότιμα, τόσο στα κτήρια όσο και στα κτήματα, καταθέτοντας την τέχνη τους, τη γνώση τους και την υποστήριξη τους. Τέλος ευχαριστούμε όλους εκείνους που καθημερινά μας ενισχύουν ηθικά αλλά και εκείνους που με τις επώνυμες και ανώνυμες δωρεές τους έγιναν αφορμή να ολοκληρωθεί το έργο της στέγασης της πρώτης αδελφότητας.

Κλείνοντας θα ήθελα να χρησιμοποιήσω και πάλι μια αναφορά του φιλόλογου Εμμανουήλ Γενεράλη κατά το έτος 1942, αναφερόμενος στην Μονή. Αναφέρει περίλυπος: «Διήλθεν η Μονή, αιώνας ακμής και παρακμής. Θα ζήση δε και εις το μέλλον άνευ μοναχών και με μόνην αντ' αυτής την Γεωργικήν Σχολήν. Άνωθεν των φυτωρίων αυτής, των περιστερεώνων, των βουστασίων και των ποικίλων γεωργικών και προοδευτικών εγκαταστάσεων του πολιτισμού θα πετούν τα πνεύματων των Ιωσήφ, των Μεθοδίων, των Ιεροθέων, των Παγκάλων, των Αγαθαγγέλων, άτινα εξηντλούντο εν τοις μοχθοις προς επαύξησιν και στερέωσιν της Μονής. Οι επιζώντες γέροντες Αμαριώται, εν οίς και εγώ, οι μαθόντες τα πρώτα γράμματα εν τη εν Μοναστηρακίω Σχολή της Μονής, ης και μαθητής και

διδάσκαλος υπήρξα, και οι επιγενόμενοι θα γεραίρωσιν ισοβίως της Μονής. Το δε Αμάρι εν το συνόλω του θα τιμά ως ίδιον οίκον την Μονήν, ως κέντρον, ενθα συνελαμβάνοντο κατά τους στυγνούς της δουλείας χρόνους τα πατριωτικά της δράσεως σχέδια, ως ιερά εστίαν πνευματικού φωτός, το οποίο διέλυε τον σκοτασμόν πολλών

αιώνων». Εύχεσθε Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς, σεβαστοί Ιερείς, άρχοντες του τόπου και πιστά μέλη της Εκκλησίας μας, η νέα αδελφότητα να κρατεί άσβεστο το καντήλι των Αρχαγγέλων τ' Ουρανού, ώστε να φωτίζει από τους σκοτασμούς της σύγχρονης εποχής και να θερμαίνει τις ψυχές εκείνων που με πίστη θα εναποθέτουν την προσευχή τους στο ιερό εικόνισμα των Αγίων

Ασωμάτων, ώστε η Ιερά Μονή Ασωμάτων να συνεχίσει εις τους αιώνας να υπάρχει ως ιερά εστία πνευματικού φωτός. Αμήν.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου, και ταυτόχρονα

πρόεδρος του Οργανισμού Διοίκησης Μοναστηριακής Περιουσίας Ν. Ρεθύμνης με λόγους αγάπης ομίλησε για την μεγάλη προσφορά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων στην Εκκλησία της Κρήτης. Για την αγάπη του για τα μοναστήρια και του μοναχούς. Εξέφρασε την χαρά του για την επαναλειτουργία της ιστορικής αυτής μονής και αναφερόμενος στα μέλη της νέας αδελφότητας ευχήθηκε για πνευματική προκοπή κάτω από την σκέπη των Αγίων Αγγέλων και Αρχαγγέλων, εκφράζοντας την βεβαιότητα για την «άνθιση» της Μονής.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχε ο βουλευτής Ρεθύμνης κ. Εμμανουήλ Χνάρης, η Αντιπεριφερειάρχης Ρεθύμνου κ. Μαρία Λιονή, Ο Δήμαρχος Αμαρίου κ. Παντελής Μουρτζανος, ο πρώην Δήμαρχος Συβρίτου κ. Μιχαήλ Πετρακάκης, ο περιφερειακός Σύμβουλος κ. Μιχαήλ Σαρρής, ο κ. Κων/νος Δανδουλάκης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ρεθύμνου, Ταξίαρχος Εμμανουήλ Παπαδάκης, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Πρόεδροι των δημοτικών οργάνων και οργανισμών, Κοινοτήτων, Συλλόγων καθώς επίσης και πλήθος κόσμου που προσήλθε στους χώρους της Μονής να συνεορτάσει το ιστορικό αυτό γεγονός.

Των παραπάνω γεγονότων είχε προηγηθεί η τέλεση του Αγιασμού στο κτίριο που στεγάζεται η νέα αδελφότητα και τα εργαστήρια υφαντικής και αγιογραφίας από τον Σεβ. Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ειρηναίο.

